

Arrest

nr. 219 977 van 18 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 7 augustus 2016 en dient op 23 augustus 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 augustus 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 13 november

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Qizilbash van origine en hebt u de Afghaanse nationaliteit. U bent een landbouwerszoon afkomstig uit het dorp Qala Nazir een subdorp van Seya Petaw gelegen in de Takana regio van het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. U beëindigde uw middelbare school en daarna ging u werken in de stad Kabul. U vond een job bij het telecom bedrijf Afghan Wireless en u werkte zowel in hun winkel als in hun call center. U sliep op uw werkplaats en u ging om de week of om de twee weken naar huis. Op een vrijdagavond werd u bij de moskee van uw dorp benaderd door drie taliban leden. Ze zeiden dat ze wisten waar u werkte en ze stelden u vragen over uw werkplaats. U antwoordde en ze zeiden dat ze u later opnieuw zouden benaderen. Op zondag ging u terug werken in Kabul en u ging gedurende een week niet terug naar huis. Nadat u van uw vader gehoord had dat er niemand naar u was komen vragen keerde u toch terug naar uw dorp. Thuis aangekomen werd u vanuit uw woning meegenomen door drie taliban leden. Ze zeiden dat ze de informatie die u hen had gegeven geverifieerd hadden en dat deze correct was. Daarop vroegen ze u om voor hen te werken. Ze zeiden dat ze u goederen zouden geven welke u moest bewaren in de winkel. Ze zouden dan iemand sturen om deze goederen op te halen. U vertelde dit aan uw vader en deze raadde u aan om voorlopig niet naar huis te komen. Terwijl u in Kabul was kwam de taliban twee keer naar uw woning om u te zoeken. Ze dreigden ermee om u te doden. Na twee weken ging u logeren bij uw collega Nazir. De taliban kwam u ook daar zoeken maar u kon ontsnappen via het dak van de burens. Daarop besliste u om het land te ontvluchten. U verliet Afghanistan in februari 2016 en op 23 augustus 2016 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw verklaringen legt u een taskara en een werkbadge voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar

Geconfronteerd met de naam van het dorp dat vermeld wordt in uw taskara, namelijk Seya Petaw, repliceerde u dat dit een regio is in Takana. Meteen daarop wijzigde u echter uw verklaringen en stelde u dat Seya Petaw een groot dorp is met verschillende subdorpen, waaronder Qala Nazir (CGVS, p. 2 en 3). U vermeldde nog andere subdorpen waaronder Qala Abul Khan en verklaarde dat dit 'boven' ligt. Toen u gevraagd werd wat u hiermee bedoelt repliceerde u dat u eigenlijk wilde zeggen dat het 'verder' ligt. U voegde hieraan toe dat 'boven' en 'verder' hetzelfde betekenen namelijk boven de weg of eronder, hetgeen weinig steek houdt. Hoe dan ook zijn dit geen adequate noch doorleefde verklaringen over de regio waar u nagenoeg uw ganse leven zou hebben doorgebracht.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw kennis over uw district nog een aantal opmerkelijke lacunes vertoont. Toen u gevraagd werd welke de grote dorpen zijn in uw regio moest u het antwoord schuldig blijven. U stelde dat u niet naar andere dorpen bent geweest buiten uw eigen dorp, hetgeen niet als uitleg kan worden aanvaard temeer omdat uit uw verklaringen blijkt dat u regelmatig door het district Jalrez reisde omdat u in de stad Kabul werkte (CGVS, p. 4 en 7). Dat u tijdens het gehoor op het CGVS namen noemde van heel wat dorpen in uw district stemt, gelet op bovenstaande, dan ook tot nadenken en doet vermoeden dat u bepaalde zaken over het Jalrez district hebt ingestudeerd. Voorts verklaarde u dat de meerderheid van de bevolking in het district Jalrez van Pashtoun origine is maar u kon niet zeggen welke de meest voorkomende Pashtoun stammen zijn (CGVS, p. 4). Over uw eigen etnische origine kon u bevreemdend genoeg enkel zeggen dat de Qizilbash er al lang wonen, Dari spreken en de sjiitische strekking van de islam aanhangen (CGVS, p. 4). Verder beweerde u verkeerdelijk dat er geen andere provincie grenst aan uw district (CGVS, p. 15). Nochtans heeft de provincie Parwan een grens met uw district. In dit verband beweerde u tevens verkeerdelijk dat de beide Behsud districten grenzen aan uw district (CGVS, p. 15). In werkelijkheid echter heeft slechts één van de Behsud districten een grens met Jalrez. U wist wel dat er in uw district een mijn is waar Mica (Abrak) wordt ontgonnen, maar u kon hier niets over vertellen. U stelde ook dat u deze mijn nooit hebt gezien (CGVS, p. 14). Nochtans is deze gelegen in Takana, de regio waar u zou zijn geboren en getogen zijn.

Uw kennis over personaliteiten uit uw regio en incidenten die er plaatsvonden schiet eveneens tekort. Zo wist u niet wie

demonstranten protesteerden n.a.v. de dreiging van een Amerikaanse kerk om korans te verbranden. Dat u van deze demonstraties helemaal niet op de hoogte bent is toch wel opmerkelijk.

Voorts kon u niet eens bij benadering aangeven hoeveel kilometer uw dorp van de stad Kabul verwijderd is en dit terwijl u regelmatig heen en weer reisde (CGVS, p. 7). U stelde dat u via de provinciehoofdplaats Maidan Shar moest reizen maar gevraagd om dorpen of regio's te noemen die u passeerde tussen de stad Kabul en Maidan Shar moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 7 en 8). Hierdoor wordt uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnd.

Daarnaast dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u daadwerkelijk de zoon bent van een landbouwer. Zo is het opmerkelijk dat u niet wist te zeggen hoeveel jerib (een oppervlaktemaat) grond uw familie bezit. Hoeveel vierkante meter overeenstemt met één jerib wist u evenmin. U kon enkel zeggen dat jullie veertig ser (een gewichtseenheid) aan zaden nodig hadden (CGVS, p. 5). Uw vader teelde naast graan echter ook aardappelen op zijn gronden. Deze laatste worden geplant en niet gezaaid. Gevraagd naar de jaarlijkse inkomsten van de gronden van uw familie moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 5). Voorts stelde u dat het graan in uw regio twee keer per jaar wordt gezaaid met name in de winter of op 1 hamal (de eerste dag van de lente) (CGVS, p. 5). Uit de informatie van het CGVS blijkt echter dat het graan in uw provincie gezaaid wordt in de lente (en dus niet enkel op de eerste dag van dit seizoen) en in de herfst. Toen u werd gevraagd om uitleg te geven over de graanteelt en meebepaald wat er allemaal dient gedaan te worden op de velden van het moment dat er gezaaid wordt tot de oogst kon u helemaal niets antwoorden. U stelde dat u zelf niet als landbouwer werkte en dat uw vader het niet vertelde, hetgeen allerm minst overtuigt (CGVS, p. 6). Van een landbouwerszoon kan verwacht worden dat hij toch enigszins op de hoogte is van de werkzaamheden op de velden van zijn familie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen gelo

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 22 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd u op het einde van het gehoor gevraagd of u zeker tot aan uw vertrek uit Afghanistan in het district Jalrez hebt verbleven (CGVS, p. 16). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij voert ook de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Gelet op het gegeven dat de middelen op mekaar voortbouwen, worden ze samen besproken.

2.1.1. Vooreerst geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting omtrent artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, verwijst ze naar relevante rechtsleer omtrent de beoordeling van verklaringen en naar relevante rechtspraak van het Hof van Justitie omtrent de samenwerkingsplicht. De verzoekende partij beklemtoont dat ze haar volledige samenwerking verleend heeft en dat ze geenszins de bedoeling heeft de Belgische autoriteiten te misleiden. De verzoekende partij betwist ook de beoordeling van de documenten die door de verwerende partij gedaan werd. Vervolgens gaat de verzoekende partij in op de definitie van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en legt ze de term "gegronde vrees" voor vervolging nader toe. Vervolgens stelt de verzoekende partij dat: *"Gelet op het feit dat de Taliban - zijnde een gezag dragende Islamitische instantie/beweging – de broer van verzoeker om het leven brachten en hij door een hen klaarblijkelijk werd gevisieerd is andermaal aan de voormelde voorwaarden voldaan. In principe dient de vervolging zijn oorzaak te vinden in redenen die te maken hebben met ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde groep of de politieke overtuiging. Voorts dient te worden bemerkt dat de vervolging rechtstreeks of onrechtstreeks kan zijn. Onrechtstreeks is ze wanneer de vervolging uitgaat van particulieren. Er wordt steeds nagegaan of de aangevoerde vervolgingen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, ongeacht of het gaat om familiaal geweld (RvV 9 maart 2010, nr. X; RvV 19 maart 2010, nr. X), seksueel geweld (RvV 11 januari 2011, nr. X) of inbreuken die onder het gemeen recht vallen (RvV 16 februari 2010, nr. X; RvV 5 augustus 2010, nr. X; RvV 12 augustus 2010, nr. X). In het kader van de beoordeling van het gegronde karakter van verzoekers vrees voor vervolging is het niet belangrijk of hij daadwerkelijk het kenmerk gekoppeld aan ras, gelo*

redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij zou afkomstig zijn uit het dorp Qala Nazir een subdorp van Seya Petaw gelegen in de Takana regio van het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. Zij zou de zoon van een landbouwer zijn en van Qizilbash origine zijn. Nadat de verzoekende partij haar middelbare school beëindigd had ging ze werken in Kaboel. De verzoekende partij verklaart dat ze een job gevonden had bij het telecombedrijf A.W.. Ze werkte zowel in de winkel als in het call center. De verzoekende partij vervolgt dat ze op het werk sliep. Om de week of om de twee weken ging de verzoekende partij naar huis. De verzoekende partij verklaart dat ze op een vrijdagavond in de moskee van haar dorp benaderd werd door drie leden van de taliban. Deze drie mannen meende te weten waar de verzoekende partij werkte en stelden haar vragen over haar werkplaats. De verzoekende partij beantwoordde deze vragen waarop de mannen aangaven de verzoekende partij opnieuw te zullen benaderen. Op zondag vertrok de verzoekende partij opnieuw naar haar werk in Kaboel. Gedurende een week keerde de verzoekende partij niet terug naar huis. Toen de verzoekende partij van haar vader vernam dat niemand naar haar was komen vragen, keerde de verzoekende partij toch terug naar huis. Thuis aangekomen werd de verzoekende partij door drie mannen meegenomen. Ze zouden gezegd hebben dat de informatie die de verzoekende partij hen had gegeven correct was. Hierop zouden ze de verzoekende partij gevraagd hebben om voor hen te werken. Ze vroegen aan de verzoekende partij om goederen bij haar in de winkel te bewaren. Zij zouden dan iemand sturen om deze goederen op te halen. De verzoekende partij zou dit aan haar vader verteld hebben, die haar aanraadde om in Kaboel te blijven. Toen de verzoekende partij in Kaboel verbleef zou de taliban twee keer naar verzoekers woning gegaan zijn. Ze zouden gedreigd hebben dat ze de verzoekende partij zouden doden. Na twee weken ging de verzoekende partij logeren bij een collega. De taliban zou de verzoekende partij daar hebben gevonden, maar zij zou via het dak van de burens ontsnapt zijn. Hierop besliste de verzoekende partij om het land te ontvluchten.

Alhoewel de verzoek

de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

De kennis van de verzoekende partij omtrent het dorp Qala Nazir een subdorp van Seya Petaw gelegen in de Takana regio van het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak schiet dermate tekort dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar vluchtrelaas zich aldaar afspeelde. De verklaringen en de kennis van de verzoekende partij zijn echter ontoereikend, zoals terdege blijkt uit volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing: *"In casu werd vooreerst vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegt over de plaats waar u geboren en getogen zou zijn. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u afkomstig te zijn uit het dorp Takana in het district Jalrez (Verklaring DVZ, p. 4, vraag 10). Op het CGVS stelde u dan weer dat Takana geen dorp is maar een regio. Gevraagd van welk dorp u afkomstig bent antwoordde u Qala Nazir, hetgeen u nergens vermeldde op de DVZ. Nadat u er op gewezen werd dat er op uw taskara de nama van een ander dorp vermeld staat antwoordde u aanvankelijk dat dit niet het geval is. Geconfronteerd met de naam van het dorp dat vermeld wordt in uw taskara, namelijk Seya Petaw, repliceerde u dat dit een regio is in Takana. Meteen daarop wijzigde u echter uw verklaringen en stelde u dat Seya Petaw een groot dorp is met verschillende subdorpen, waaronder Qala Nazir (CGVS, p. 2 en 3). U vermeldde nog andere subdorpen waaronder Qala Abul Khan en verklaarde dat dit 'boven' ligt. Toen u gevraagd werd wat u hiermee bedoelt repliceerde u dat u eigenlijk wilde zeggen dat het 'verder' ligt. U voegde hieraan toe dat 'boven' en 'verder' hetzelfde betekenen namelijk boven de weg of eronder, hetgeen weinig steek houdt. Hoe dan ook zijn dit geen adequate noch doorleefde verklaringen over de regio waar u nagenoeg uw ganse leven zou hebben doorgebracht.*

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw kennis over uw district nog een aantal opmerkelijke lacunes vertoont. Toen u gevraagd werd welke de grote dorpen zijn in uw regio moest u het antwoord schuldig blijven. U stelde dat u niet naar andere dorpen bent geweest buiten uw eigen dorp, hetgeen niet als uitleg kan worden aanvaard temeer omdat uit uw verklaringen blijkt dat u regelmatig door het district Jalrez reisde omdat u in de stad Kabul werkte (CGVS, p. 4 en 7). Dat u tijdens het gehoor op het CGVS namen noemde van heel wat dorpen in uw district stemt, gelet op bovenstaande, dan ook tot nadenken en doet vermo

onderzoek van het incident en het Afghaanse Lagerhuis (Wolesi Jirga) beval eveneens dat dit incident zou worden onderzocht. Hierop liet president Ashraf Ghani een onderzoekscommissie samenstellen. Gezien uw familie nog steeds in Jalrez woont en u regelmatig van uw werk naar huis ging kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van deze feiten ook al was u toen aan het werken in de stad Kabul (CGVS, p. 13). Voorts verklaarde u dat er zes jaar of zes jaar en een half geleden burgers van Hazara origine uit hun wagens werden gezet en onthoofd door de taliban (CGVS, p. 15). In werkelijkheid echter gaat het om twee aparte aanvallen, weliswaar in dezelfde regio in uw district, die plaatsvonden in juli en augustus 2012. Van waar de slachtoffers afkomstig waren wist u trouwens niet te zeggen. Gevraagd naar betogingen, manifestaties in uw district moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 16). Nochtans waren er na de aanvallen op de checkpoints in juli 2015 protesten in uw district. Daarnaast vond er een demonstratie plaats in januari 2015, waarbij ruim honderd demonstranten op straat kwamen naar aanleiding van de cartoons van Charlie Hebdo die gepubliceerd werden na de aanslag op de redactie. Hierbij werd aangedrongen op een sluiting van de Franse ambassade in Kaboel. Overigens was er in 2010 nog een demonstratie in uw district, waarbij duizenden demonstranten protesteerden n.a.v. de dreiging van een Amerikaanse kerk om korans te verbranden. Dat u van deze demonstraties helemaal niet op de hoogte bent is toch wel opmerkelijk.

Voorts kon u niet eens bij benadering aangeven hoeveel kilometer uw dorp van de stad Kabul verwijderd is en dit terwijl u regelmatig heen en weer reisde (CGVS, p. 7). U stelde dat u via de provinciehoofdplaats Maidan Shar moest reizen maar gevraagd om dorpen of regio's te noemen die u passeerde tussen de stad Kabul en Maidan Shar moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 7 en 8). Hierdoor wordt uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnd.

Daarnaast dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u daadwerkelijk de zoon bent van een landbouwer. Zo is het opmerkelijk dat u niet wist te zeggen hoeveel jerib (een oppervlaktemaat) grond uw familie bezit. Hoeveel vierkante meter overeenstemt met één jerib wist u evenmin. U kon enkel zeggen dat jullie veertig ser (een gewichtseenheid) aan zaden nodig hadden (CGVS, p. 5). Uw vader teelde naast graan echter ook aardappelen op zijn gronden. Deze laatste worden geplant en niet gezaaid. Gevraagd naar de jaarlijkse inkomsten van de gronden van uw familie moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 5). Vo

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst waar zijn vluchtrelaas zich afspeelt, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

leven of de persoon van verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Raad merkt op dat de verwerende partij op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en *“land(en) en plaats(en) van eerder verblijf”* voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren *“recent en rechtstreeks”* uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient. Wel kan van de verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees of het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds, niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico dient te worden beoordeeld. In dit verband wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid op het Afghaanse grondgebied een reëel risico op de in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat het essentieel is dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen aannemelijk maakt. De verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Qala Nazir een subdorp van Seya Petaw gelegen in de Takana regio van het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. De verzoekende partij is na het behalen van haar diploma van de middelbare school naar Kaboel vertrokken om aldaar te werken. Gedurende de week verbleef ze er ook. De verzoekende partij was in Kaboel werkzaam van 1390 tot 1394.

De verwerende partij hecht geen geloof aan het gegeven dat de vervolgingsfeiten zich hebben afgespeeld in Qala Nazir in de

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 december 2017 wordt vernietigd voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS